

været til 1ste Behandling, og vi kunne ikke nu skænke disse Forslag en senere Overveielse, efterat de ere afstemte, hvad der dog kunde være meget ønskeligt. Det har været en Følge af Forholdene, men det er ganske vist beklageligt. Med Hensyn til de Endringsforslag, der ere stillede under Nr. 24—31 af de 3 Medlemmer, der udgjøre Mindretallet i Theaterudvalget, skal jeg tillade mig, saa kort som det er mig muligt, at udvikle, hvad der har ledet mig og, saavidt jeg veed, ogsaa mine 2 Medforslagsstillere dertil. Vi kunne, som sagt, gaae ind paa, at Theatrets Forhold ordnes paa samme Maade som hidtil, gjennem Finantsloven, saalænge, indtil en Afsløstning af Statens Forhold til det kan indtræde; men vi kunne ikke ønske, at det Baand, der er imellem Theatret og Staten, bliver stærkere end nødvendigt, eller end hidtil, og derfor kunne vi heller ikke ønske, at der bliver indsat nogen Bestemmelse om, at Tilskudet skal være 5aarigt. Dette er i og for sig usædvanligt, og da Finantsloven jo kun gjælder for eet Aar, maa Rigsdagen selvfølgelig altid have det i sin Magt at see bort fra et saadant Forbehold og at nedsette Tilskudet. Bestemmelsen kan ikke være juridisk bindende; den Magt, den har, ligger alene paa den moralske Side; det er et Tryk, som derved lægges paa Rigsdagen til at bevilge i de følgende Aar, hvad den laar anseer for at være rigtigt. Jeg kan forstaae, at man fra anden Side ønsker et saadant Tryk lagt paa Rigsdagen, men jeg kan ikke forstaae, at Rigsdagen selv skulde ville lægge det paa sig, og navnlig ikke, at dette Thing skulde ville det. Jeg kan ikke troe Andet, end at Thinget maa have en Følelse af, at det til enhver Tid vil handle rigtigt og forsvarligt, og at det derfor ikke behøver et saadant Tryk for ad Aare at komme til det Rette; men jeg kan end mindre troe, at dette Thing kan ville lægge et saadant Tryk paa det nye Thing, der vil blive valgt, inden de 5 Aar ere omme. Vi maae dog vel kunne stole paa, at de forskjellige Folkething hver for sig ville handle rigtigt og forsvarligt, og de Herrer, der mene, at 50,000 Rb. ere et passende Tilskud, have jo havt Bevitt paa, at de tidligere Folkething uden et saadant Baand have holdt fast ved

dette Tilskud Aar for Aar, saa selv ikke de behøve at nære nogen Frygt, med mindre naturligtvis Forholdene skulde blive saa gunstige for Theatret, at der aabenbart ikke er Grund til at bevilge de 50,000 Rb.; men skulde dette blive Tilfældet, maatte man jo dog meget beklage, om det nuværende Thing ved nogetsomhelst, endogsaa blot moralsk, Tryk hindrede en Nedsættelse, som der viste sig rigtig. Jeg troer derfor, at vi i dette Forhold helst bør gaae frem som hidtil; saalænge det viser sig, at et Tilskud af 50,000 Rb. er nødvendigt, vil det blive ydet, og jeg antager rigtignok efter den Erfaring, vi allerede have, at det vil blive ydet endog ikke saa lidt ud derover; der kan ikke være Grund til at forstærke det Baand, der i saa Henseende hidtil har hvilet paa Thinget. Bestemmelsen om et femaarigt Tilskud gaaer det første Endringsforslag ud paa, foruden at nedsætte Tilskudet fra 50,000 Rb. til 35,000 Rb. Dette Punkt skal jeg imidlertid tillade mig at opsætte, til jeg kommer til at ontale de andre Endringsforslag, ogsaa af den Grund, at det jo kommer frem som et selvstændigt Forslag under Nr. 31. De andre Endringsforslag gaae i det Hele ud paa at indføre nogle Lempelser i de nye Bestemmelser, som Commissionen og Regjeringen have foreslaaet, og som Udvalgets Fleertal har tiltraadt. Dog er der straf herfra en Undtagelse, idet Endringsforslaget under Nr. 25 ikke er Andet, end hvad der er foreslaaet baade af Commissionen og Regjeringen, men som Fleertallet i Udvalget derimod ikke har optaget i sit Forslag, nemlig at de femaarige Contracter skulde være opsigelige fra begge Sider. Jeg kan nu ikke indsee Andet end, at det er urigtigt ikke at ville optage det; thi vil man end sige, at det staaer jo Ministeren frit for at affatte Contracterne; som han vil, kunde det dog være, at han vilde føle sig noget generet i dette Forhold, naar det ikke udtrykkelig fastsættes, at Contracterne skulle affattes paa denne Maade. Men i hvert Fald maa Folkethinget ønske en saadan Bestemmelse optagen; thi ellers kunde jo i de sidste Aar for Udløbet af det femaarige Tilskud Ministeren slutte en eller flere Contracter paa 5 Aar, hvormed Staten efter det fem-